

FARNÍ ZPRAVODAJ

K LIDOVÝM MISIÍM

v Brodě nad Dyjí, Dolních Dunajovicích
a Pasohlávkách

6. – 12. 11. 2016

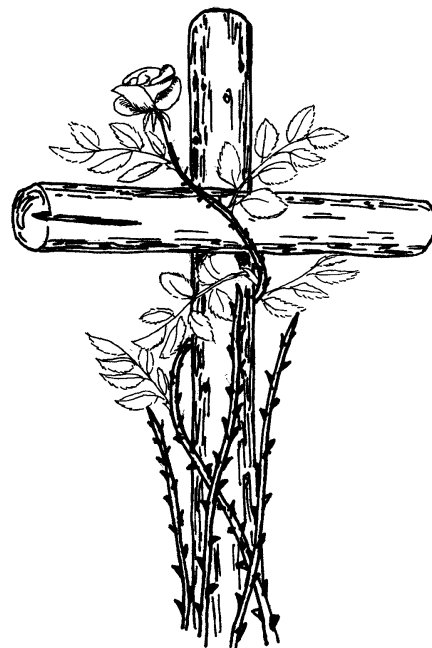
Program misií

Humorně i vážně o misiích

Kreslený komiks

Heslo misií

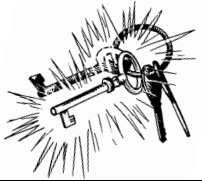

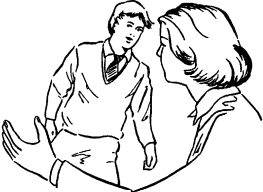

Žehnání domů

Misie jsou nabídkou duchovní obnovy a pomáhají člověku znovu objevit víru – POKLAD - který mnohdy leží zakopán někde hluboko v srdci, nebo je ukryt pod nánosy starostí všedního dne či prázdného způsobu života.

KDO SE HLEDÁ, TEN SE NEZTRATÍ ☺

Srdečně Vás zveme

MISIE	BROD NAD DYJÍ
neděle 6. 11.	<p>8⁰⁰ mše svatá (kostel)</p> <p>14⁰⁰ misijní hra pro děti (u kostela)</p> <p>„HON ZA KLÍČI K POKLADU“</p> <p>15³⁰ misijní promluva a požehnání (kostel)</p>
pondělí 7. 11. - úterý 8. 11	<p>8⁰⁰ růženec + adorace (kostel)</p> <p>9⁰⁰ promluva o duchovním životě (kostel)</p> <p>14³⁰ mše svatá pro děti (bývalá škola)</p> <p>15³⁰ mše svatá (kostel)</p> <p>po mši svaté stavovské kázání v: pondělí – pro ŽENY (kostel) úterý - pro MUŽE (kostel)</p> <p>16⁰⁰ mše svatá pro mládež (bývalá škola)</p>
středa 9. 11.	<p>8⁰⁰ růženec + adorace (kostel)</p> <p>9⁰⁰ promluva o duchovním životě (kostel)</p> <p>15³⁰ mše svatá (kostel)</p> <p>potom KAJÍCÍ PROCESÍ - svíčky a lucerny s sebou</p>
čtvrtek 10. 11.	<p>8⁰⁰ růženec + adorace (kostel)</p> <p>9⁰⁰ promluva o duchovním životě (kostel)</p> <p>14³⁰ mše svatá pro děti (bývalá škola)</p> <p>14⁰⁰ - 15⁰⁰ ZPOVÍDÁNÍ (kostel)</p> <p>15³⁰ mše svatá (kostel)</p> <p>po mši svaté stavovské kázání pro MANŽELE (kostel)</p> <p>16⁰⁰ mše svatá pro mládež (bývalá škola)</p>
pátek 11. 11.	<p>8⁰⁰ růženec + adorace (kostel)</p> <p>9⁰⁰ promluva o duchovním životě (kostel)</p> <p>14³⁰ mše svatá pro děti (bývalá škola)</p> <p>15³⁰ mše svatá + svátost pomazání nemocných (kostel)</p> <p>po mši svaté stavovské kázání pro RODIČE (kostel)</p> <p>16⁰⁰ mše svatá pro mládež (bývalá škola)</p> <p>21⁰⁰ - 24⁰⁰ ADORACE (kostel)</p>
sobota 12. 11.	<p>9⁰⁰ HLAVNÍ MŠE SVATÁ SE STAVĚNÍM MISIJNÍHO KŘÍŽE</p>

MISIE	DOLNÍ DUNAJOVICE
neděle 6. 11.	<p>9³⁰ mše svatá (kostel) 14³⁰ misijní hra pro děti (u kostela) „HON ZA KLÍČI K POKLADU“ 16⁰⁰ misijní promluva a požehnání (kostel)</p>
pondělí 7. 11. - úterý 8. 11.	<p>9¹⁵ růženec + adorace 10¹⁵ promluva o duchovním životě (kostel) 16⁰⁰ mše svatá pro děti (Dům Dr. K. Rennera) 17⁰⁰ mše svatá (kostel) <i>po mši svaté stavovské kázání v: pondělí – pro ŽENY (kostel) úterý - pro MUŽE (kostel)</i> 17³⁰ mše svatá pro mládež (Dům Dr. K. Rennera)</p>
středa 9. 11.	<p>9¹⁵ růženec + adorace 10¹⁵ promluva o duchovním životě (kostel) 17⁰⁰ mše svatá (kostel) potom KAJÍCÍ PROCESÍ - svíčky a lucerny s sebou</p>
čtvrtek 10. 11.	<p>9¹⁵ růženec + adorace 10¹⁵ promluva o duchovním životě (kostel) 16⁰⁰ mše svatá pro děti (Dům Dr. K. Rennera) 17⁰⁰ mše svatá (kostel) <i>po mši svaté stavovské kázání pro MANŽELE (kostel)</i> 17³⁰ mše svatá pro mládež (Dům Dr. K. Rennera)</p>
pátek 11. 11.	<p>9¹⁵ růženec + adorace 10¹⁵ promluva o duchovním životě (kostel) 14³⁰ – 15³⁰ ZPOVÍDÁNÍ 16⁰⁰ mše svatá pro děti (Dům Dr. K. Rennera) 17⁰⁰ mše svatá+ pomazání nemocných (kostel) <i>po mši svaté stavovské kázání pro RODIČE (kostel)</i> 17³⁰ mše svatá pro mládež (Dům Dr. K. Rennera) 21⁰⁰ – 24⁰⁰ ADORACE (kostel)</p>
sobota 12. 11.	<p style="text-align: center;">13⁰⁰ HLAVNÍ MŠE SVATÁ SE STAVĚNÍM MISIJNÍHO KŘÍŽE</p>

MISIE	PASOHLÁVKY
neděle 6. 11.	11⁰⁰ mše svatá (kostel) 15 ⁰⁰ misijní hra pro děti (<i>u kostela</i>) „HON ZA KLÍČI K POKLADU“ 16 ³⁰ misijní promluva a požehnání (<i>kostel</i>)
pondělí 7. 11. - úterý 8. 11.	10 ³⁰ růženec + adorace (<i>kostel</i>) 11 ³⁰ promluva o duchovním životě (<i>kostel</i>) 14 ³⁰ mše svatá pro děti (<i>sál kulturního domu</i>) 16 ⁰⁰ mše svatá pro mládež (<i>sál kulturního domu</i>) 18³⁰ mše svatá (kostel) <i>po mši svaté stavovské kázání v: pondělí - pro ŽENY (kostel)</i> <i>úterý - pro MUŽE (kostel)</i>
středa 9. 11.	10 ³⁰ růženec + adorace (<i>kostel</i>) 11 ³⁰ promluva o duchovním životě (<i>kostel</i>) 18³⁰ mše svatá (kostel) potom KAJÍCÍ PROCESÍ - svíčky a lucerny s sebou
čtvrtek 10. 11.	10 ³⁰ růženec + adorace (<i>kostel</i>) 11 ³⁰ promluva o duchovním životě (<i>kostel</i>) 14 ³⁰ mše svatá pro děti (<i>sál kulturního domu</i>) 16 ⁰⁰ mše svatá pro mládež (<i>sál kulturního domu</i>) 18⁰⁰ ZPOVÍDÁNÍ DO POSLEDNÍHO KAJÍCNIKA 18³⁰ mše svatá (kostel) <i>po mši svaté stavovské kázání pro MANŽELE (kostel)</i>
pátek 11. 11.	10 ³⁰ růženec + adorace (<i>kostel</i>) 11 ³⁰ promluva o duchovním životě (<i>kostel</i>) 14 ³⁰ mše svatá pro děti (<i>Penzion sv. Anny</i>) 16 ⁰⁰ mše svatá pro mládež (<i>sál kulturního domu</i>) 18³⁰ mše svatá + pomazání nemocných (kostel) <i>po mši svaté stavovské kázání pro RODIČE (kostel)</i> 21⁰⁰ – 24⁰⁰ ADORACE (kostel)
sobota 12. 11.	15⁰⁰ HLAVNÍ MŠE SVATÁ SE STAVĚNÍM MISIJNÍHO KŘÍŽE

Ochota k obnově

Žádný pokus změnit svůj život k lepšímu, ani když by vyšel naprázdno, není marný a zbytečný, pokud je upřímný. Bůh pamatuje na každého a jeho milost bude jednoho dne úměrná tomu, kolikrát jsme sebrali odvahu začínat znovu - jako kdyby sto zklamání nic neznamenal. Věř, že lidové misie nabízí možnost obnovit život. Možnost udělat změnu, která ti pomůže lépe žít.

P. Marek Dunda

Slovo duchovního správce

Vážení spoluobčané,

srdečně Vás všechny zdravím! Už sedm let žiji mezi Vámi. S některými z Vás se znám osobně skrze svou duchovní službu pro Vás nebo Vaši službu pohostinství pro mě, s mnohými z Vás se však vidím jen z povzdálí. Asi jsou mezi Vámi i ti, se kterými jsem se neviděl, protože jsou dlouhodobě nemocní a nevycházejí z domu. To cítím jako svůj velký dluh, neboť jsem poslán ke všem.

Nyní Vás oslovuji s nabídkou vrátit se ke kořenům Vašeho života, kterým je (pro nás všechny) život založený na křesťanském poselství předaném našimi předky - svatými Cyrilem a Metodějem. Jistě již mnoho z Vás má s vírou nějakou zkušenost, někteří možná hledáte hlubší smysl lidského bytí. Protože bych byl rád, kdybyste tuto radostnou skutečnost objevili, pozval jsem do naší farnosti kněze, jáhny i laiky z FATYMu (farního týmu) Vranov nad Dyjí, aby u nás udělali Lidové misie.

Každý z nás má svoje MISSIO

Latinské slovo „missio“ česky znamená „poslání, úkol“. Každý člověk má poslání, které zakladatel křesťanství Ježíš Kristus vyjádřil slovy: „Miluj Boha nade všechno! Miluj bližního svého jako sebe samého!“ Toto základní missio plní každý z nás drobnými či většími úkony, plní svoje „poslání lásky“. Posláním je jít do práce, do školy, jít nakoupit pro rodinu, sloužit starému či nemocnému, učit děti, posláním je vést obec, školu, podnik, farnost, posláním je poskytovat nejrůznější služby spoluobčanům, posláním je vše, co si projevují manželé, co rodiče dětem a děti svým rodičům. My křesťané věříme, že posláním člověka je také chválit Boha, jemu děkovat a přijímat vše v životě jako dar a úkol. Také víme, že máme poslání ke všem spoluobčanům – modlit se, říci o své naději, kterou máme v Bohu, a zprostředkovat víru v Boha svým svědectvím života. Lidové misie nejsou výmyslem kněží z FATYMu, konali je mnozí svatí v dějinách, kněží i panovníci. Misionáři mohou každému z nás pomoci lépe pochopit a přijímat jeho „missio“. Člověk stále zůstává slabým v lásce a potřebuje obnovu i posilu.

P. Josef Kohoutek

Když je Bible zakázána, čte se více jako když je kázána. ☺

Heslo misií

Heslem misií v Brodě nad Dyjí, Dolních Dunajovicích a Pasohlávkách je: „**K misiím se připojím, dobro v sobě probudím!**“ Některé děti znají toto heslo dokonce jako písničku. Vystihuje podstatu misií. Myslí se tím probudit v sobě dobro a nechat je, aby ovládalo všechna naše rozhodnutí a činy. Někdo by mohl namítnout, že je dost dobrý a že mu toho není zapotřebí. Myslím si však, že každý z nás tuší, kde by mohlo jeho „lepší já“ ještě zvítězit. Často jsme už v jakýchsi vyjetých kolejích a sami sobě i jiným namlouváme, že takoví jsme a už to lepší být nemůže. A přesto sami tušíme, že je možné být milejší na nejbližší, slušnější k těm, kdo sami nemají sílu být vůči nám lepší. Ně-

kdo možná čeká na příležitost, kdy se vzdá nějakého zlovyku nebo začne dělat něco dobrého, ale stále to odkládá. Jiný možná tuší, že by měl udělat nějaký krok blíž k Pánu Bohu, ale říká si: „Až přijde vhodný čas.“ A právě misie jsou dobou, kdy misionáři prosí všechny, aby v sobě probudili dobro, které mají v srdci, a připojili se k tomuto základnímu úmyslu misií. Asi nepůjde všechno hned. Ale chceme poprosit všechny čtenáře tohoto zpravodaje a všechny obyvatele farností Brod nad Dyjí, Dolní Dunajovice a Pasohlávky, aby se nad tím zamysleli, dobro v sobě probudili a už ho nenechali usnout.

Doufám, že si nikdo nebude vysvětlovat můj článek tak, že v těchto farnostech žijí lidé, v nichž dobro pouze spí. Doufám, že to tak není. Avšak každý z nás máme v sobě ještě rezervy. Zvu všechny lidi dobré vůle, aby si toto heslo misií nejen přečetli, ale uvedli jej trvale do svého života. K misiím se připojím, dobro v sobě probudím!

P. Marek Dunda

Lidové misie nám nabídnou možnost mlčet a naslouchat Bohu.

Věř, že lidové misie nabízí možnost obnovit život.

Možnost udělat změnu, která ti pomůže lépe žít.

CO NÁM DÁ „POŽEHNÁNÍ“ DOMU?

„POŽEHNÁNÍ“ se latinsky řekne „benedictio“. Je to složenina dvou slov „bene“ a „dictio“, v překladu to znamená „dobře či dobro řečení“. Požehnání je tedy „PŘÁNÍ DOBRA“. Věřím, že přání dobra každý rád přijme. Nejsou jen dobra hmotná (hmatatelná), jako je zdraví, zaměstnání, úroda polí... Jsou i dobra duchovní (láska v rodině, dobré sousedské vztahy, mír ve světě, ...). Všechna dobra je možné přát sobě i jiným.

Kdo uznává za nejvyšší dobro Boha, vkládá do přání prosbu k Bohu. Říkáme, že dobro vyprošuje. Kdo věří, že Pán Ježíš – Boží Syn, svou obětí života prospěl všem lidem, připojuje k požehnání znamení kříže - znamení Krista - Ježíše.

Vážený spoluobčané, už 15 let přijímáte na prahu svých domů začátkem nového roku tříkrálové koledníky. Souhlasíte, aby vaše domy označili křídou třemi křížky a počátečními písmeny jmen svatých tří králů. Tato písmena také znamenají požehnání, které koledník vyslovuje na prahu domu: „Christus mansionem benedicat“ – „Kristus - dům - ať požehná“. Prosba se vztahuje na nás lidi, ale i na všechny věci, zvířata a pole, které máme, abychom všeho dobře užívali a aby nám to sloužilo.

Když přijímáte tříkrálové koledníky, přijměte i misionáře. Budou ve farnostech Brod nad Dyjí, Dolní Dunajovice a Pasohlávky žehnat domy v pondělí **24. října**. Při žehnání vašich domů nebudou znamení kříže psát křídou na vaše dveře, ale kropítkem namočeným ve svěcené vodě budou toto znamení Krista Ježíše dělat nad vámi, nad Vaším domem a vším co v něm máte dobrého k užívání. Znamení kříže užíváme také jako modlitbu za omezení vlivu zla a ochranu před zlým duchem. Ježíš Kristus na kříži odpustil svým katům a zlo přemohl láskou. Požehnání pomáhá také ke smíření v rodině, mezi sousedy, příbuznými, v obci a národě.

P. Josef Kohoutek

Nejlepším důkazem opravdové lásky je, že na vás nevyžaduje žádný důkaz. ☺

První zmínky o konání lidových misí v Pasohlávkách

Podle farní kroniky byly první misie v Pasohlávkách v roce 1886. Konali je redemptoristé z Eggenburgu.

„Celý týden se konaly podvečerní pobožnosti s tematickými promluvy a příležitosti vykonat celoživotní zpověď, za hojně účasti místních i okolních věřících. Apolena Raimannová spolu s Kateřinou Zellnerovou pak založily nadaci 200 zl., z jejíhož výtěžku mají být hrazeny náklady na pořádání dalších misí v Pasohlávkách v 10tiletých intervalech. Kapitál uložen do státních obligací a předpokládaným desítiletým výnosem asi 20 tis. Kč.“ (pozn. přepočteno na hodnotu koruny v roce 1996).

Jiná zmínka o konání misí je až v roce 1901.

„Pořádána další misie Redemptoristů ze Svitav s účastí celé farnosti, vč. Učitelského sboru. Po misiích vyprovázela misionáře celá obec s muzikou a „banderiem“ 20 koní až do Iváně.- Postaven misijní kříž za 97 K (asi 10 tis./1996/). Potřebné dubové dřevo věnovala vdova Freyová.“ (Farní kronika, str. 219.)

Další zmínky o konání misí v Pasohlávkách nejsou ve farních kronikách zaznamenány.

Bůh nedělá zázraky, když se člověku nechce pracovat. ☺

První ctitel „KŘÍŽE“ – římský císař KONSTANTIN VELIKÝ aneb – Proč postavit v naší obci „MISIJNÍ KŘÍŽ“?

KŘÍŽ na věži kostela, na rozcestí, na domě je znamením Ježíše Krista, neboť na kříži zemřel. Kříž je také znakem Ježíšových učedníků – křesťanů, kteří jej uctívají jako svého Pána a Boha. Avšak, divte se, kříž nebyl znakem křesťanů od začátku našeho letopočtu. Připomínal jim potupnou smrt Pána Ježíše, svatého apoštola Petra a dalších. Byl pro ně znamením nadvlády Římanů, kteří trest smrti na kříži používali pro příslušníky – podle nich – barbarských nekulturních národů, tedy i Židů.

Římští císařové po celá první tři století po Kristu pronásledovali a popravovali křesťany za to, že nectili „vznešené římské bohy“, ale „ctili jako Boha jakéhosi Krista“ z barbarské židovské země Judeje.

Křesťané užívali jako svůj znak rybu. Její řecký název „ICHTCHYS“ byl nejkratším vyznáním víry. Byl zkratkou slov **I**ésus **CH**ristos **T**CHeú **H**Yjos **S**ótér – Ježíš Kristus Boží Syn Spasitel. Zároveň byla ryba tajným poznávacím znakem křesťana v době pronásledování.

Prvním, kdo „povýšil kříž“ jako znamení Boha křesťanů Ježíše Krista, byl římský císař Konstantin zvaný „Veliký“. Roku 312 po Kristu se měl vojensky střetnout s Maxentiem, který jej za císaře neuznal. Konstantin byl pohan – ctíl bohy římské. Střetnutí s Maxentiem se obával, pomoc římských bohů necítil, byl bezradný - ke komu se obrátit o pomoc? Tehdy ve snu viděl zářící kříž a vedle něj nápis: „IN HOC SIGNO VINCES“ – „V tomto znamení zvítězíš“. Věděl, že na kříži zemřel v Judei Ježíš zvaný Nazaretský, kterého ctí jako Boha křesťané. Přijal sen jako příslib, že pomocí Boha křesťanů zvítězí a dal na prapory a korouhve svého vojska našít kříže. Zvítězil a uvěřil, že Ježíš Kristus je Pán. Město Řím postavilo Konstantinovi jeho sochu s křížem v ruce. Na podstavec nechal vytesat nápis: „Tímto spasitelným znamením zbavil jsem vaše město jeho násilníka, senát i lid římský osvobodil a přivedl k dřívější velikosti a slávě.“ Roku 313 vydal Konstantin v Miláně edikt (výnos). Dovoluje křesťanům žít dle jejich náboženství.

Od doby císaře Konstantina Velikého, který jako první v dějinách pozvedl znamení kříže na prapory a korouhve svého vojska, byl kříž vztyčen na tisících míst nejen v Evropě, ale ve všech světadílech.

Kdybychom mohli v malém letadle proletět nízko nad zemí moravskou, českou i slezskou zem, viděli bychom mnoho křížů, zvláště na věžích kostelů. I naše milovaná vlast je mnohokrát označena tímto posvátným znamením. Ježíš Kristus svojí naukou Desatera přikázání a duchovní silou své milosti, kterou čerpáme z modlitby a ze slavení mše svaté, ve spolupráci s těmi, kteří chtějí, utváří nový lid, lid nesobecký, obětavý, milující Boha, lidi, stvoření. Jak by se tvář lidské společnosti i fyzická podoba země změnila, kdyby na věžích byl jiný znak než kříž, například půlměsíc? Jaká nauka, jaký řád – zákon by vládly v tomto prostoru? Proto má význam v naší obci vztyčit další kříž – znamení lásky.

Děkují obcím, že souhlasili s postavením misijního kříže.

Kříž nebude jen památkou na konání Lidových misií. Bude nám připomínat předsevzetí, která jsme o misiích učinili. Chceme jej využívat jako jedno ze zastavení prosebného průvodu (za mír, za úrodu, za ochranu domů a obyvatele). U kříže chceme také stavět jeden z oltářů při průvodu Božího Těla.

P. Josef Kohoutek

Kdo odpouští, tomu se odpustí

Často slyšíme nářky na náš svět, lidi v něm a nejrůznější životní situace. Jako křesťané si při nich uvědomujeme, jak mnoho lidí, situací a stavů potřebuje uzdravení (spásu, záchranu), jak je potřebujeme také my sami, ubozí a hříšní. Proto vítáme s radostí Svatý rok milosrdenství, ve kterém každý, kdo si je vědom své slabosti a hříšnosti, může u Boha najít odpuštění. V nadcházejícím roce jsou všichni zváni k tomu, aby vykonali dobrou zpověď. Zvláště ti, kteří už u zpovědi dlouho nebyli. Je vhodné překonat strach a obavy a využít této nabídky odpuštění. Bůh nám nabízí své odpuštění. A co očekává od nás? Že také my nabídneme odpuštění lidem, kteří se nějak provinili proti nám. Rok milosrdenství nás zve k tomu, abychom odpustili staré spory a křivdy a smířili se se všemi.

Odpuštění je síla, která křísí k novému životu a vlévá naději. Odpuštění je třeba žít každý den i v maličkostech. Při odpuštění se nemusíme ptát, jestli si to dotyčný zaslouží. Odpuštění je nezasloužený dar, který obohacuje především toho, kdo odpouští.

P. Jan Richter (o. Nik)

Co se nedá prominout, musí se odpustit. ☺

Nezoufejte si – netroufejte si

Míra Božího milosrdenství je nekonečná, protože nekonečný je sám Bůh. K pochopení tohoto tajemství připravují cestu mnohé žalmy, příběhy Starého zákona, ale především svědectví Božího Syna Ježíše Krista. Vždyť prvním kanonizovaným světce se stal v Církvi lotr, který Pánu Ježíši umíral po pravici. Jediné, co k tomu potřeboval, bylo zvolání: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ I tento lotr, ačkoli si uvědomoval oprávněnost svého trestu, byl spasen, když Krista žádal o záchranu. Opačným případem je lotr po levici, který ve své zoufalé situaci nemá nic než slova rouhání. K prozíravému životnímu postoji vyzývá silný výrok svatého Augustina: „*Nezoufejte si – jeden z lotrů byl spasen. Netroufejte si – jeden z lotrů byl ztracen.*“

jáhen Daniel Blažke

Co je svátost smíření

Je jasné, že kněží nejsou zázračné bytosti, které znají odpovědi na všechny otázky. Ve svaté zpovědi (svátosti smíření) jde ale o něco jiného. Především je zde nabízeno zvláštní občerstvení, jinde nedosažitelné. Prostým slovem kněze se zde rozpouštějí kořeny zla a smutku, které ohrožují náš život. Odpuštění hříchů je něco, co může unikat našim pocitům, co ale přesto může zcela nečekaně postupně nasměrovat náš život směrem k radosti. Obyčejné vyznání chyb, prostá lítost a obyčejný kněz mohou otevřít cestu k „nevýslovné radosti“.

Snad každý hledá odpovědi na určité problémy, které jeho život znejišťují. Jak může v tomto hledání pomoci kněz? Je zjištěno, že i ten největší odborník na duchovní život je obvykle bezradný, má-li poradit sám sobě. Potřebujeme slyšet názor druhého člověka. U kněze je jisté, že si naše problémy nechá pro sebe, že nám poradí z pohledu hlubšího, než je světská psychologie, a že je pravděpodobně v řešení podobných otázek zkušenější než jiní lidé.

Svatá zpověď je zkrátka „svátost smíření“. Otvírá nás Bohu, který je štěstím našeho života a upravuje náš postoj k němu i k lidem.

Příprava ke svaté zpovědi po letech

Pomůckou pro zamyšlení při přípravě na svátost smíření mohou být tyto body:

- počítal jsem ve svém životě s Bohem? (pravidelná modlitba)
- prožíval jsem správně neděli? (neúčast na bohoslužbách, práce v neděli)
- jaké vztahy jsem měl s rodiči? (dokud žili)
- vychovával jsem křesťansky své děti?
- ublížil jsem někomu (potrat), pomáhal jsem vždy druhým, poškozoval jsem si zdraví? (kouření, alkohol, drogy)
- byl jsem nevěrný v manželství, nežiji v partnerství církví neuznaném, nepřispěl jsem k rozpadu cizího manželství? Co čtu a na co se dívám v televizi, nevedu nemravné řeči?
- kradl jsem? (i ze společného)
- ublížil jsem lži, pomluvou, podváděl jsem?

** v případě církevně neplatného manželství je třeba před svatou zpovědí kontaktovat kněze a domluvit se, jak je možné své manželství dát do pořádku.*

P. Leo Zerhau

Kající procesí

Prvním vrcholem lidových misií je kající procesí. Bývá zvykem, že při lidových misiích se mají lidé zamyslet nad tím, co kazí kvalitu jejich života. To, co se na první pohled může zdát jako nejhorší, nemusí být zlé. Skutečným zlem jsou hříchy – např. nenávisť, neodpuštění, msta, nedodržení slibu, zanedbávání vztahu k nejbližším, narušování rodinného pokoje, neláska mezi lidmi, sobectví a chamtivost,... Popravdě jistě musíme přiznat, že i my jsme svými hříchy přispěli k šíření zla ve světě. Rostoucí zlo přináší své „ovoce“. Kde se člověk vědomě nezřekne zla, nezaujme postoj kajícího a nesnaží se odčinit to, co způsobil, tam se zlo stále rozrůstá. Při lidových misiích by se aspoň někteří měli vědomě rozhodnout, že přetrhnou tento řetězec zla a znovu vezmou věci za správný konec. Budeme odprošovat jménem svým i jménem těch, kteří už nejsou mezi živými, anebo se z různých důvodů průvodem nezúčastní. I oni přispěli svým podílem a svým hříchem. Nastávající šero znázorňuje tmu hříchu, která se vkrádá do tohoto světa. Při kajícím procesí půjdeme od kostela průvodem k jednomu z křížů a budeme u něj odprošovat za hříchy, které se udály od posledních lidových misií (a to už je pěkných pár desítek let).

Přineste si s sebou, prosím, svíce a pochodně. Během cesty se budou zpívat starobylé kající žalmy z Bible.

P. Milan Plíšek

Každý musí platit za chyby, které dělá, ale kdo je udělal z lásky, dostane slevu. ☺

Jednoho je třeba: aby hříšník pootevřel aspoň trochu dveře svého srdce prameni Božího milosrdenství, a ostatní už doplní Bůh. Ale nešťastná je duše, která Božímu milosrdenství zamkla dveře dokonce v poslední hodině.

sv. Faustyna Kowalská

Čas nelze vrátit, ale...

Na jedněch lidových misiích vyprávěli staří manželé svou životní zkušenost:

Když se před více jak padesáti lety brali, on jí na pouti koupil růženec. Slíbili si, že vždycky budou v neděli spolu chodit do kostela. Doba přinesla společné hospodaření v JZD, on se stal předsedou - vytýkali mu, že je příliš nábožensky založený, přibýly jiné starosti, kostel začali vynechávat, až to zůstalo jen na velké svátky jako věc formálního zvyku.

Když se změnila politická situace, přišli do důchodu, on jednou náhodně objevil ten kdysi darovaný růženec. Najednou mu to připomnělo všechno to, co se od té doby odehrálo. Nenaplněný slib byl najednou velmi živý. Věděl, že čas vrátit nelze, ale lze něco udělat ještě teď. Rozhodli se s manželkou chodit do kostela i ve všední dny, aby to nějak vynahradili. Protože v jejich farnosti každý den mše svatá není, dojíždějí svým starým autem do sousedství, aby žádný den zbytečně nevynechali. Tak zevrubně si spočítali, kolik asi těch zanedbaných neděl mohlo být. S uspokojením teď mohli dosvědčit, že už ty zanedbané neděle určitě všechny těmi všedními dny vynahradili. Teď myslí na děti, které to nenaúčili a snaží se to vynahrazovat před Bohem za ně. Je to určitě jeden z dobrých projevů pokání, ke kterému jsme stále Bohem vybízeni.

Mons. Jindřich Bartoš

Kdo se k Bohu obrátí, ten svůj život neztratí.

Zaměřit k cíli – humorně i vážně o smyslu lidových misí

„Dědečku, zajdi do obchodu a kup tam rohlíky a mléko,“ říká babička a podává mu peněženku se slovy: „Nezapomeň, že máš koupit dvě věci - rohlíky a mléko!“ Za půl hodiny se dědeček vrací a v ruce třímá kartáček na zuby. Babička se zlobí, jak je zapomnětlivý: „Vždyť jsem ti říkala, že máš koupit dvě věci. Jak to, že nekoupil taky zubní pastu?“

Nechci se tímto vtípem dotknout žádného ze starších ani z mladších lidí, kteří trpí nemocí, při níž sice nic nebolí, ale člověk se mnoho nachodí. I já sám zapomínám... Čím větší shon, tím víc se zapomíná. A protože se kolem nás spěchá stále usilovněji, nedivím se té hrozné zapomnětlivosti i v nejdůležitějších věcech. Lidé zapomenou, kam vlastně jdou. Nemají čas myslet na to, zda má život nějaký cíl. Jsou jako ty děti, které se po cestě do školky zastaví u každého kvítečku, a maminka je musí pořád pohánět, aby tam vůbec došly. Je proto potřeba si stále připomínat, kam že máme dojít, kde že je náš životní cíl, abychom se nenechali zlákat krásou květin na cestě nebo dokonce reklamních panelů podél ní a neztroskotali u nich.

Je potřeba si stále připomínat, že široké a pohodlné cesty vedou k cíli, který Pán Ježíš nazývá záhubou. Je potřeba udělat něco proti té hrozné životní skleróze. Když se zapomene na cíl života, ztratí se i jeho smysl, nezná se pak ani jeho cena. Až příliš se to podobá tomu, co tak často vidíme a sledujeme kolem sebe.

Prakticky se to projevuje tím, že rodiče zapomenou, jak při křtu svých dětí slibovali křesťanskou výchovu. Manželé zapomenou na svou první lásku i na to, jak slibovali, že spolu ponесou všechno dobré i zlé - a při prvních nesnázích mají chuť jít tou pohodlnější cestou. Mladí zapomenou na to, k čemu je vedli rodiče, někdy dokonce úplně zapomenou, že by jim měli vrátit jejich péči. Lidé zapomenou na kostel, na přikázání, na své svědomí, na svou lidskost.

Jednou z možností, v katolické církvi osvědčených, jsou lidové misie. Do farnosti jsou posláni kazatelé, aby všem připomněli právě smysl a cíl jejich života a cenu, kterou mají před Bohem. Jak pěkně říká otec Marek Dunda, který je už vedl na více místech, misie jsou na to, abychom se všichni přiblížili k Bohu. Ti, kteří Ho znají, aby Ho poznali ještě více, a ti, kteří jsou zatím daleko, aby po lidových misích byli k Němu aspoň o trochu blíž. Proto jsou misie příležitostí pro každého. Prosím všechny, kterým záleží na misiích, aby se za jejich úspěch modlili.

Mons. Jan Peňáz

Když nemáte cíl, máte v cestě mnohem více překážek. ☺

Stručné představení misionářů

Tak kdo to k nám přijede? To je asi otázka mnohých z vás. Když přijde někdo nový, je slušné se představit. Tedy, misijní tým dalších spolupracovníků povedou kněží a jáhni:

- **Ladislav Kinc** (56 let), trvalý jáhen v Rovečném. Bude mít stavovské a další promluvy. Připraven povzbudit manžele a rodiče. Na požádání Vás navštíví v rodinách (mobil 606 948 970; e-mail kinc@biskupstvi.cz).
- **P. Marek Dunda** (47 let) – Vranov n/D, moderátor týmu, farář ve Vranově, Lančově, Štítarech, Olbramkosteje a Vratěnině. Koordinátor lidových misí, má na starost akce pro mládež, zpovídání, celou organizaci, včetně dlouhodobé přípravy misí (mobil 731 402 742; e-mail marek@fatym.com).
- **P. Milan Plíšek** (48 let) – Vranov n/D, farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách, Korolupech, Lubnici, Chvalaticích a Bítově. Má na starost akce pro děti, katecheze ve školách, návštěvy nemocných, vdov a vdovců spojené s udělováním svátostí, zpovídání (mobil 723 693 455; e-mail mipli@seznam.cz).
- **P. Jan Richter**, zvaný o. Nik (45 let) – kaplan ve Vranově nad Dyjí. Žehnání domů, přednášky ve školách, akce pro děti, zpovídání, ochoten poradit v oblasti sekt (mobil 731 402 743; e-mail richterjan@seznam.cz).
- **František Řezníček** (63 let) – jáhen ve Vranově nad Dyjí. Žehnání domů, asistence při bohoslužbách, ochoten navštívit ty, kdo mají zájem o rozhovor na jakémkoliv téma (mobil 608 729 962; e-mail frantisekreznicek@email.cz).

FATYM – co to je?

FATYM je zkratka ze slov „farní tým“. Farní týmy (Vranov n/D a Přímětice) mají na starosti dohromady celkem 24 farností v pásu 60x15 km převážně podél hranice s Rakouskem na západ i na východ od Znojma. Kromě 7 kněží a jáhna patří do farních týmů ještě pastorační asistenti a několik děvčat – katechetek. Kromě duchovní správy ve svěřených farnostech se staráme o provoz centra pro mládež ve Vranově nad Dyjí, zajišťujeme pobyty a akce pro děti a mládež na dalších našich farních, pořádáme exercicie pro mládež i dospělé, založili jsme Tiskový apoštolát FATYMu A.M.I.M.S. – tiskneme brožurky, které potom za příspěvek na tisk nabízíme (některé vezmeme i na misie do Brodu, Dunajovic a Pasohlávek), spustili jsme projekt internetové knihovny křesťanské literatury www.knihovna.net. a internetovou televizi [www.TV – MIS.cz](http://www.TV-MIS.cz). Podílíme se na vydávání časopisu pro novou evangelizaci *Milujte se!* – více na www.milujte.se. Další informace o FATYMu je možno najít na internetové adrese www.fatym.com.

P. Marek Dunda

Trocha humoru:

Čtyřletý Pepíček se vrací v autě s rodiči ze křtu svého malého bratříčka a bez přestání pláče. „Co se děje, Pepíčku?“ ptá se matka. Pepíček odpoví: „Ten pán říkal, že doufá, že naše děťátko vyroste v dobré křesťanské rodině. Ale já chci, aby zůstalo s námi.“

* * *

Mánička: „Je pravda, že člověk je prach a v prach se obrátí?“
Hurvínek: „Říká se to.“
Mánička: „No, tak to ti tady pod postelí někdo umřel.“

* * *

Adam s Evou bloumají po ráji. Tu Eva vzdychne: „Adame, máš mě rád?“
Adam zabručí: „A koho jiného bych měl mít rád?“

Synek se ptá svého otce: „Tati, jak jsme přišli na svět?“ „Bůh stvořil Adama a Evu. Ti měli děti, jejich děti měly další děti, a tak to šlo dál až do dneška.“ Syn se však rozhodne jít i za svou matkou, aby měl jistotu. Ta mu však povídá: „Nejprve byly na zemi opice, ty se postupně vyvíjely, dokud z nich nebyli lidé.“ Syn tedy přijde rozlícený do kuchyně s tím, že mu otec evidentně lhal. „Ale kdepak...“
„Tvá matka mluvila jen o své části rodiny.“

* * *

Had v ráji přemlouvá Evu: „Evo, vezmi si jablko, poznáš rozdíl mezi dobrým a zlým.“
Eva: „Nevezmu.“
Had: „Vezmi si jablko, budeš jako Bůh.“
Eva: „Nevezmu.“
Had si odevzdaně povzdechne: „... a nejsou v něm žádné kalorie...“

Ráno po svatbě v Káni Galilejské... Hosté se pomalu probouzejí, většina z nich se drží za hlavu a sténá. Jeden zvláště „přejásaný a přepitý“ muž prosí: „Já mám takovou žízeň! Skočte někdo pro vodu...“
Ježíš se zvedne, že tedy půjde, když vtom všichni svorně vykřiknou: „NE! Ty už ne...!“

* * *

Pan farář potká chlapíka ze své obce, který tu a tam pije přes míru. „Potěšilo mě, že jsem vás včera zase jednou viděl na večerní mši.“
Muž udiveně odpoví: „Takže v kostele jsem byl taky?“

* * *

Tento zpravodaj k lidovým misiím vydala pro vlastní potřebu v únoru L.P. 2016 **Římskokatolická farnost Brod nad Dyjí, Dolní Dunajovice, Pasohlávky** vedená farářem P. Josefem Kohoutkem (mobil 721091906). Vydáno ve spolupráci s **FATYMem Vranov nad Dyjí a Přímětice** při příležitosti lidových misií od 6. 11. do 12. 11. 2016. Distribuováno do všech domácností ve farnosti.

Neprodejně!